

SUPPLEMENT

ברכת המזון Of ברכה The First

I had two reasons to include a supplement on ברכת המזון in this week's newsletter. First of all, the structure of ברכת המזון mimics תפלת שחרית. It too is a prayer that was structured around ברכות for the same reasons that תפלת שחרית was structured around ברכות; i.e. so that those who did not know the words to ברכת המזון could fulfill their obligation to recite ברכת המזון by answering אמן to the ברכות of ברכת המזון recited by another and to facilitate the transmission of the wording of ברכת המזון to the general public. A second reason to provide a supplement on ברכת המזון is that many סידורים provide the wording for ברכת המזון after תפלת שחרית. I too thought that I should study ברכת המזון after studying שחרית. However, when I reviewed one of the ספרים that I was planning to consult in my study of ברכת המזון, I recognized that the authors of that ספר had done such a good job of reviewing the different versions of ברכת המזון that any effort of my part to write about ברכת המזון at length would be construed as plagiarism. The ספר I refer to is the סידור of רב שנתני סופר that was published by Yeshiva Ner Yisroel in תשס"ג edited by Rabbis Setz, Yitzchaki and Solomon. It is a three volume set with one volume dedicated to the הגדה and ברכת המזון. What I will do is reproduce some of the different versions of ברכת המזון for those who would like to study ברכת המזון on their own:

נוסח אשכנז-ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, הזן את העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא א-ל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי, הזן את הכל.

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) הלכות סעודה-ברוך אתה ה' א-להינו מלך העולם הזן את העולם כלו בטוב בחסד וברחמים, נותן לחם לכל בשר, כי הוא זן ומפרנס לכל והתקין מזון לכל בריותיו. ברוך אתה ה' הזן את הכל.

סידור רב סעדיה גאון-ברוך אתה יי-אלקינו מלך העולם הזן אותנו ואת העולם כולו בטוב בחן בחסד וברחמים. ברוך אתה ה' הזן את הכל.

מחזור ויטרי סימן פג–ברוך אתה י–י אלקינו מלך העולם הזן את העולם כולו בטובו בחן
בחסד וברחמים נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו עמנו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו
ואל יחסר לנו לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס לכל כאמור פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא ברוך. אתה י–י הזן את הכל:

רמב"ם סדר תפילות נוסח ברכת המזון–ברוך אתה י–י א–להינו מלך העולם הזן את העולם
כולו בטובו בחן ובחסד וברחמים ומפרנס לכל כאמור פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון
ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה י–י הזן את הכל,

סדר חיבור ברכות'–ברוך אתה י–י אלקינו מלך העולם הזן אותנו ואת העולם כולו בטוב
בחן בחסד וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו עמנו בטובו הגדול תמיד לא
חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס לכל ומתקין מזון
לכל בריה אשר ברא. ברוך אתה י–י הזן את הכל.

נוסח תימן–ברוך אתה י–י אלקינו מלך העולם הזן את העולם כלו בטוב בחן בחסד
וברחמים. וטובו הגדול לא חסר לנו ואל יחסר לנו לעולם ועד כי הוא זן ומזין ומפרנס לכל.
ומתקין מזון לכל ביה אשר ברא. כאמור פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון ומכין מזון לכל
בריותיו אשר ברא ברוך אתה י–י הזן ברחמי את הכל:

Note: The Yemenite version of the first ברכה is the only version presented here in which
the התימה of the ברכה is different from the other versions. The addition of the word:
ברחמי is not a total surprise since its inclusion mimics our own custom of adding the
word: בונה ברחמי ירושלים. i.e. בונה ברחמי ירושלים. The practice
of adding the word: בונה ברחמי to the third ברכה of ברכת המזון; i.e. בונה ברחמי ירושלים, and
of adding the word: בונה ברחמי to the third ברכה of ברכת המזון was not without detractors:
ספר כלבו סימן כה –שלישית, בונה ירושלים. ודוד ושלמה תקנוה וחותרין ברוך אתה ה'
בונה ירושלים, ויש אומרים בונה ברחמי ירושלים, ואין הנוסחא דוקא לפי שלא תבנה
ירושלים כי אם במשפט שנאמר (ישעיה א, כז) ציון במשפט תפדה.

The ספר כלבו disagrees with the בית יוסף:

בית יוסף אורה חיים סימן קפת–וחותרין ברוך אתה ה' בונה ירושלים. כתב המרדכי בסוף
ברכות (סי' ריז) שמהר"ם היה אומר בונה ברחמי והכל בו (סי' כה כב ע"ד) וארחות חיים
(הל' ברהמ"ז אות מט) כתבו שאינה נוסחא מדוייקת לפי שלא תבנה ירושלים אלא במשפט
דכתיב (ישעיה א כז) ציון במשפט תפדה, ואם אמר ברחמי נראה לי שאין מחזירין אותו

1. Abraham I. Schechter in his doctoral thesis entitled: Studies in Jewish Liturgy, includes portions of a handwritten manuscript that he found in the library of Turin, Italy entitled: סדר חיבור ברכות. He describes the manuscript as including "a complete collection of Hebrew prayers, laws and customs and liturgical compositions (piyuttim) arranged in accordance with an Old Ritual."

להבין את התפלה

שכבר מצינו על בנין הבית רחמים בזכריה (א טז) שבתו לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה:
The ערוך השולחן provides additional support for our position:

ערוך השולחן אורח חיים סימן קפה-רחם ד' אלקינו החי"ת בציר"י וי"א רחם נא ונא הוא לשון בקשה וגם לשון עתה כמו שפירש"י על פסוק הנה נא ידעתי כי אשה וגו' ע"ש. והותם בונה ירושלים, והמרדכי כתב בשם הר"ם לומר בונה ברחמיו ירושלים, וכן המנהג דמצינו בניין ירושלים ברחמים כדכתיב בירמיה [ל, יח] משכנותיו ארחם ובזכריה [א, יב] עד מתי לא תרחם את ירושלים שבתו לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה ועוד כיון שבפתיחה אומרים רחם מסיימים ג"כ ברחמים. ולפי זה נראה מה שבתפלה אין אומרים כן ואף דגם בשם אומרים ולירושלים עירך ברחמים תשוב אך אפשר דבכאן הפתיחה דתיבה ראשונה הוא רחם ובאמת יש מערערים על זה ואומרים רק בונה ירושלים אבל רוב העולם אומרים בונה ברחמיו ירושלים:

It is worth noting other instances in which the word: ברחמיו is added to ברכות and to other matters::

ספר שבולי הלקט ענין תפילה סימן יח'-כשעשו ישראל המשכן וירדה שכינה ושכן בו בין שני הכרובים מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י המתזיר ברחמיו מהרה שכינתו לציון.

ספר כלבו סימן כ'-ואם היה צריך להודות אומר הגומל לחייבים טובות שגמלני ברחמיו וברוב חסדיו.

מחזור ויטרי סימן פט-עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

פירושי סידור התפילה לרוקה [פה] נשמת כל חי עמוד תקי'-א-ל עליון קונה ברחמיו שמים וארץ.

SUPPLEMENT

ברכת המזון Of ברכה The Second

The versions of the second ברכה of ברכת המזון that are found in סידורים include an interesting variation: do we recite the word ברית alone or do we recite the word ברית with words that relate to ברית מילה? The practical difference involves the issue: should women be saying: ועל בריתך שחתמת בבשרנו?

נוסח אשכנז- נודה לך, י-י א-להינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו, י-י א-להינו, מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדתנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ועל הכל, י-י א-להינו, אנחנו מודים לך, ומברכים אותך, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד. ככתוב, ואכלת ושבעת, וברכת את י-י א-להיך על הארץ הטבה אשר נתן לך. ברוך אתה י-י, על הארץ ועל המזון.

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) הלכות סעודה-נודה לך ה' א-להינו על ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת את אבותינו ועל בריתך ששמת בבשרנו ועל תורה שנתת לנו ועל חיים וחסד וחן ומזון שאתה מלוח אותנו בכל עת. ועל כלם ה' א-להינו אנו מודים לך ומברכים את שמך. יתברך שמך תמיד עלינו לעולם ועד. בא"ה על הארץ ועל המזון.

סידור רב סעדיה גאון- נודה לך ה' א-להינו כי הנחלתנו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה ומזון ועל כלם אנו מודים לך ומברכים את שמך לעולם ועד. בא"ה על הארץ ועל המזון.

מחזור ויטרי סימן פג-נודך י-י א-להינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורת חיים ומזון על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים על בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדנו על חוקי רצונך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו בכל יום ובכל עת ובכל שעה. (כאן) או על הניסים בפורים ובחנוכה. על כולם י-י אלקינו אנו מודים לך ומברכים אותך ויתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד. ככת' ואכלת ושבעת וברכת את י-י אלקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ברוך אתה י-י על הארץ ועל המזון:

רמב"ם סדר תפילות נוסח ברכת המזון- נודה לך י-י א-להינו ונברכך מלכנו כי הנחלת את אבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים על תורתך שלמדתנו על חוקי רצונך שהודעתנו על כולם י-י א-להינו אנו מודים לך ומברכים את שמך כאמור ואכלת ושבעת וברכת את י-י א-להיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה י-י על הארץ ועל המזון.

סדר חיבור ברכות- נודה לך י-י א-להינו ונשבחך מלכנו ונפארך יוצרינו ונהדרך גואלינו ונהללך מושיענו ונקדישך בוראינו ונמליכך מלך יחיד חי העולמים שהינחלת את אבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה וחיים ומזון ועל שהוצאתנו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמתה בבשרינו. ועל תורתך שלימדתנו. ועל חוקי רצונך שהודעתנו. ועל חיים וחסד ורחמים ומזונות שאתה חונן ומלוה אותנו בכל יום ובכל עת. על כולם י-י אלקינו אנו מודים לך ומברכים את שם קודשך תמיד א-להי ישעינו תתברך בפי כל חי ויתפאר שמך עלינו לעולם ועד כאמור ואכלת ושבעת וברכת את י-י א-להיך על הארץ הטובה אשר נתן לך וזכור לנו ה' אלקינו את ברית אבותינו והנקמנו משונאינו ובישועתך תרום ותוגבה קרנינו והושיענו. כל החיים יודוך סלה. ברוך אתה י-י על הארץ ועל המזון.

נוסח תימן- נודה לך י-י א-להינו ונברכך מלכנו כי הנחלת את אבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ברית ותורה. ועל שהוצאתנו מארץ מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל תורתך שלמדתנו. ועל חוקי רצונך שהודעתנו. על כולם י-י א-להינו אנו מודים לך ומברכים את שמך. כאמור, ואכלת ושבעת וברכת את י-י א-להיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה י-י על הארץ ועל המזון.

The requirement to mention the words: ברית ותורה in the second ברכה of ברכת המזון is found in the following:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מה עמוד ב-תניא, רבי אליעזר אומר: כל שלא אמר ארץ חמדה טובה ורחבה, בברכת הארץ ומלכות בית דוד בבונה ירושלים - לא יצא ידי חובתו; נחום הזקן אומר: צריך שיזכור בה ברית. רבי יוסי אומר: צריך שיזכור בה תורה. פלימו אומר: צריך שיקדים ברית לתורה, שזו נתנה בשלש בריתות - מט עמוד א-ו זו נתנה בשלש עשרה בריתות. רבי אבא אומר: צריך שיאמר בה הודאה תחלה וסוף, והפוחת - לא יפחות מאחת, וכל הפוחת מאחת הרי זה מגונה. וכל החותם מנחיל ארצות בברכת הארץ ומושיע את ישראל בבונה ירושלים - הרי זה בור, וכל שאינו אומר ברית ותורה בברכת הארץ ומלכות בית דוד בבונה ירושלים - לא יצא ידי חובתו. מסייע ליה לרבי אילעא, דאמר רבי אילעא אמר רבי יעקב בר אהא משום רבינו: כל שלא אמר ברית ותורה בברכת הארץ

להבין את התפלה

ומלכות בית דוד בבונה ירושלים – לא יצא ידי חובתו.

Translation: It has been taught: Rabbi Elazar said: If one does not say the words 'a desirable, good and extensive land' in the blessing of the land and does not mention the kingdom of the house of David in the blessing 'Who builds Jerusalem', he has not performed his obligation. Nabum the Elder says: He must mention in the second blessing the covenant. R. Jose says: He must mention in it the Torah. Pelimo says: He must mention the covenant before the Torah, since the latter was given with only three covenants but the former with thirteen. R. Abba says: He must express thanksgiving at the beginning and end of it, or at the very least once; and one who omits to do so at least once is blameworthy. And whoever concludes the blessing of the land with 'Who gives lands in inheritance' and 'Who builds Jerusalem' with the words 'Saviour of Israel' is a boor. And whoever does not mention the covenant and the Torah in the blessing of the land and the kingdom of the house of David in 'Who builds Jerusalem' has not performed his obligation. This supports R. Ela; for R. Ela said in the name of R. Jacob b. Aba in the name of our Teacher: 'Whoever fails to mention covenant and Torah in the blessing of the land and the kingdom of the house of David in 'Who builds Jerusalem' has not performed his obligation.

The **רמב"ם** clearly defines the word **ברית** as referring to **ברית מילה**:

רמב"ם הלכות ברכות פרק ב' הלכה ג' – וצריך להזכיר בה ברית ותורה ולהקדים ברית לתורה, שהברית הזאת שאומרים בברכת הארץ היא ברית מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות והתורה כולה נכרתו עליה שלש בריתות שנאמר אלה דברי הברית וגו' מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב אתם נצבים וגו' לעברך בברית וגו'.

Translation: It is necessary to mention in the second Bracha of Birkat Hamazone the covenant and the Torah and to refer to the covenant before referring to the Torah. The covenant we refer to is circumcision. We refer to it first because the word "bris" appears in that section of the Torah 13 times while the word "bris" only appears three times concerning the giving of the Torah. These are the three times: (Devarim 28, 69) : these are the words of the covenant; (Devarim 28, 69) in addition to the covenant that was entered into at Horeb and (29, 9, 11) You are standing here . . . to enter into a covenant.

One can make the argument that women can say the word: **ברית** in the second **ברכה** when the word appears alone but should not recite the words: **ועל בריתך שחתמת** **בבשרנו**. We can make that distinction because the word: **ברית** can be a reference to another **ברית** which did include women. Notice that in the following source the **מחבר** did not prohibit women from reciting the word: **ברית** while the **רמ"א** prohibited women from reciting the word: **ברית**. Does this disagreement reflect that the **מחבר** followed the version of the second **ברכה** found in the **רמב"ם** that provided for the word: **ברית** alone while the **רמ"א** followed the version found in **נוסח אשכנז** that included: **ועל בריתך שחתמת בבשרנו**?

שולחן ערוך אורח חיים סימן קפז סעיף ג' – אם לא הזכיר בברכת הארץ ברית ותורה, אפי' אם לא חיסר אלא אחד מהם, מחזירין אותו. הגה: ונשים ועבדים לא יאמרו ברית ותורה, דנשים לאו בני ברית נינהו, ועבדים לאו בני תורה נינהו (כל בו).

Translation: If one failed to refer to the covenant and the Torah in the second Bracha of Birkat Hamazone or omitted one of those references, he must return to the beginning of that Bracha and repeat it with the references. RAMAH: Women and servants should not recite the words: covenant and Torah because women are not required to undergo circumcision and servants are not required to comply with the Torah.

SUPPLEMENT

ברכת המזון Of ברכה The Third

The third ברכה of ברכת המזון is unique in that the גמרא provides alternate endings for the ברכה:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מט' עמ' א' – תנו רבנן: מהו חותם? בבנין ירושלים; רבי יוסי ברבי יהודה אומר: מושיע ישראל. מושיע ישראל אין, בנין ירושלים לא? – אלא אימא: אף מושיע ישראל. רבה בר רב הונא איקלע לבי ריש גלותא, פתח בחדא וסיים בתרתיה. אמר רב חסדא: גבורתא למחתם בתרתיה! והתניא, רבי אומר: אין חותמין בשתיים! גופא, רבי אומר: אין חותמין בשתיים. איתיביה לוי לרבי: על הארץ ועל המזון! – ארץ דמפקא מזון. על הארץ ועל הפירות! – ארץ דמפקא פירות; מקדש ישראל והזמנים! – ישראל דקדשינהו לזמנים; מקדש ישראל וראשי חדשים! – ישראל דקדשינהו לראשי – חדשים; מקדש השבת וישראל והזמנים! – חוץ מזו. ומאי שנא? – הכא – חדא היא, התם – תרתיה, כל חדא וחדא באפי נפשה. וטעמא מאי אין חותמין בשתיים – לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות. מאי הוי עלה? אמר רב ששת: פתח ברחם על עמך ישראל חותם במושיע ישראל, פתח ברחם על ירושלים – חותם בבונה ירושלים. ורב נחמן אמר: אפילו פתח ברחם על ישראל חותם בבונה ירושלים, משום שנאמר: (תהלים קמ"ז) בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס, אימתי בונה ירושלים ה' – בזמן שנדחי ישראל יכנס.

Translation: Our Rabbis taught: How does one conclude the blessing of the building of Jerusalem? R. Jose son of R. Judah says: Saviour of Israel. 'Saviour of Israel' and not 'Builder of Jerusalem'? Say rather, 'Saviour of Israel' also. Rabbah b. Bar Hanah was once at the house of the Exilarch. He mentioned one theme at the beginning of the third blessing and both themes at the end. R. Hisda said: Is it a superior way to conclude with two themes? And has it not been taught: Rabbi says that we do not conclude with two themes?

The above text stated: Rabbi says that we do not conclude with two. In objection to this Levi pointed out to Rabbi that we say 'for the land and for the food'? It means, he replied a land that produces food. But we say, 'for the land and for the fruits' (in Al Hamichya)? It means, a land that produces fruits. But we say, 'Who sanctifies Israel and the appointed seasons'? It means, Israel who sanctify the seasons. But we say, 'Who sanctifies Israel and New Moons? It means, Israel who sanctify New Moons. But we say, 'Who sanctifies the Sabbath, Israel and the seasons? This is the exception. Why then should it be different? In this case it is one act, in the other two, each distinct and separate. And what is the reason for not concluding with two? Because we do not make religious ceremonies into bundles. How do we decide the matter? R. Shesheth says: If one opens with 'Have mercy on Thy people Israel' he concludes with 'Saviour of Israel'; If he opens with 'Have mercy on Jerusalem', he concludes with 'Who builds Jerusalem'. R. Nahman, however, said: Even if one opens with 'Have mercy on Israel', he concludes with 'Who builds Jerusalem', because it says. The Lord does build up Jerusalem. He gathers together the dispersed of Israel, as if to say: When does G-d build Jerusalem? When He gathers the dispersed of Israel.

The third ברכה of ברכת המזון is further unique in that it had a third alternate ending for שבת:

רבינו יונה על הרי"ף מסכת ברכות דף לה עמ' ב'—ובשבת מתחיל בנחמה ומסיים בנחמה ואומר קדושת היום באמצע. פירש הרי"ף ז"ל שצריך להתחיל בנחמה ולשנות הלשון ולומר במקום רחם נחמנו ובחתימה שיאמר אחר רצה והחליצנו ונחמנו בציון עירך כי אתה בעל הנחמות בא"י מנחם עמו ורש"י ז"ל פי' שאין צריך לשנות הלשון שאומר בחול ולא להוסיף עליו כלל וכשמזכיר רחמי מתחלה ובנין ירושלים בסוף זהו נחמה כי נחמתן של ישראל הוא רחמי שמים ובנין ירושלים ולא באו בכאן להודיענו שצריך לשנות הלשון שאומר בחול אלא בא להשמיענו שאומר קדושת היום בין שתי הנחמות דהיינו רחם ובונה ירושלים וסדר הענין הוא שאומר.

Translation: On Shabbos, we begin with words of consolation and end with words of consolation and mention the sanctity of the day in between. The Rif explains that we begin with consolation and change the words of the Bracha and say the word: Nachamenu (comfort us) instead of the word Rachem (show compassion) and at the end of the Bracha after reciting Ritzei V'Ha'Chalitzeinu V'Nachameinu B'Tzion Ircha Ki Ata Ba'Al Ha'Nechemos say Baruch Ata Hashem Minachem Amo. Rashi explains that it is not necessary to change the language of the Bracha from what is recited during weekdays and we should not add to the Bracha at all. It is sufficient that we mention Rachamim in the beginning and the rebuilding of Jerusalem in the end. That is a comfort because the comfort that the Jewish people need is the compassion of heaven and the rebuilding of Jerusalem. In other words, the Gemara did not mean to teach us that we should change the language of the Bracha as it is recited on weekdays but instead the Gemara meant to teach us that we should remember the sanctity of the day between the two references to comfort which are the words: Rachem and Boneh Yerushalayim. It is the order of what is said that concerned the Gemara.

The reason for this is because the third ברכה of ברכת המזון is viewed as a ברכה of נחמה: רמב"ם הלכות ברכות פר' ב'—הלכה ד'—ברכה שלישית פותח בה רחם י-י א—להינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך, או נחמנו י-י א—להינו בירושלים עירך; וחותרם בה בונה ירושלים או מנחם עמו ישראל בבנין ירושלים. ולפיכך נקראת ברכה זו נחמה. וכל מי שלא אמר מלכות בית דוד בברכה זו לא יצא ידי חובתו מפני שהיא ענין הברכה שאין נחמה גמורה אלא בחזרת מלכות בית דוד.

Translation: The third Bracha of Birkat Ha'Mazzone begins with the words: Rachem . . . or Nachameinu . . . and it ends with the words: Boneh Yerushalayim or Menachem Amo Yisroel Bi'Binyan Yerushalayim. Therefore this Bracha is called a Bracha of comfort. Whoever fails to mention the Kingdom of Beis Dovid in this Bracha does not fulfill his obligation because this is a central theme of the Bracha in that complete comfort will not arrive unless we have the re-establishment of the monarchy of Beis Dovid.

In our review of the various versions of the third Bracha, notice that the theme of נחמה is much more pronounced in the version of the ברכה provided by רב עמרם גאון:

נוסח אשכנז—רחם, י-י א—להינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. א—להינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו, והרויחנו, והרוח לנו י-י א—להינו מהרה מכל צרותינו, ונא אל תצריכנו, י-י א—להינו, לא לידי מתנת בשר ודם, ולא לידי הלואתם, כי אם לדרך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. ובנה ירושלים עיר

להבין את התפלה

הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה י-י, בונה ברחמי ירושלים. אמן

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) הלכות סעודה-רחם ה' א-להינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. רועינו זנינו מפרנסנו מכלכלנו הרוח לנו מהרה מצרותינו. ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם. שמתנתם מעוטה וחרפתם מרובה, כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו. ויבא אליהו משיח בן דוד בחיינו. ומלכות בית דוד מהרה תחזור למקומה. ומלך עלינו אתה לבדך והושיענו למען שמך והעלנו לתוכה ושמתנו בה ונחמנו בציון עירך. ברוך אתה ה' בונה ירושלים.

סידור רב סעדיה גאון- רחם ה' א-להינו עלינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל היכלך ועל מעונך ועל ציון משכן כבודך ועל הבית הגדול והקדוש אשר אתה שמך נקרא עליו. ומלכות בית דוד תחזור למקומה בימינו. ובנה את ירושלים בקרוב. ברוך אתה ה' בונה ירושלים אמן.

מחזור ויטרי סימן פג-רחם י-י אלקינו עלינו ועל כל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ועלינו. אלקינו אבינו רועינו רעינו זנינו פרנסינו וכלכלינו. והרויחינו והרווח לנו י-י אלקינו מהרה מכל צרותינו ואל נא תצריכנו י-י אלקינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואותם ולא נבוש לעולם ועד: ותבנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו. ב"א בונה ירושלים. אמן:

רמב"ם סדר תפילות נוסח ברכת המזון-רחם י-י א-להינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ומלכות בית דוד משיחך תחזור למקומה בימינו ובנה ירושלים בקרוב כאשר דברת. ברוך אתה י-י בונה ברחמי את ירושלים.

סדר חיבור ברכות- רחם ה' א-להינו עלינו ועל כל ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ועלינו. רועינו זנינו פרנסינו וכלכלינו, הרויחינו. הרווח לנו מהרה מכל צרותינו. ואל תצריכנו י-י אלקינו לא לידי מתנת בשר ודם, שמתנתם מעוטה וחרפתם מרובה אלא לידך המלאה והרחבה, והנוראה כי בשם קודשך הגדול והנורא בטחנו. לא נבוש ולא ניכלם לא בעולם הזה ולא לעולם הבא. ואף על פי שאכלנו ושתינו חורבן ביתך לא שכחנו ואל תשכחינו י-י

אלקינו ואל תעזבינו מלכינו ואל תטשינו גואלינו ואל תכלימנו בבקשתינו ואל תתנינו בנפש אויבינו ואל תפר בריתך אתנו ויבא אליהו ומשיח בן דויד במהרה בימינו. ובנה ירושלים עירך במהרה בימינו. ברוך אתה י-י, בונה ירושלים אמן.

נוסח תימן – רחם י-י א-להינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו ומלכות בית דוד משיחך תחזיר למקומה בימינו ובנה את ירושלים בקרוב כאשר דברת. ברוך אתה י-י בונה ברחמינו את ירושלים. אמן.

SUPPLEMENT

רצה והחליצנו

Last week we learned of the position of the רי"ף that on שבת, the opening words and closing ברכה of the third ברכה of המזון are different than they are on weekdays.

The basis for the רי"ף's position is the following:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מח' עמ' ב'—אמר רב נחמן: משה תקן לישראל ברכת הזון בשעה שירד להם מן, יהושע תקן להם ברכת הארץ כיון שנכנסו לארץ, דוד ושלמה תקנו בונה ירושלים. דוד תקן על ישראל עמך ועל ירושלים עירך, ושלמה תקן על הבית הגדול והקדוש, הטוב והמטיב ביבנה תקנוה כנגד הרוגי ביתר. דאמר רב מתנא: אותו היום שניתנו הרוגי ביתר לקבורה תקנו ביבנה הטוב והמטיב, הטוב — שלא הסריחו, והמטיב — שניתנו לקבורה. תנו רבנן, סדר ברכת המזון כך היא: ברכה ראשונה — ברכת הזון, שניה — ברכת הארץ, שלישית — בונה ירושלים, רביעית — הטוב והמטיב, ובשבת — מתחיל בנחמה ומסיים בנחמה ואומר קדושת היום באמצע; רבי אליעזר אומר: רצה לאומרה בנחמה — אומרה, בברכת הארץ — אומרה, בברכה שתקנו חכמים ביבנה — אומרה. וחכמים אומרים: אינו אומרה אלא בנחמה בלבד. חכמים היינו תנא קמא! — איכא בינייהו דיעבד.

The מחזור ויטרי explains why the third ברכה of המזון should not change on שבת:

מחזור ויטרי סימן פג—בשבת פותח כמו בחול. רחם י"י. ומוסיף רצה והחליצנו באמצע. וכן נוהג ר': וכן מפורש בביאורי ברכות דרבינו יצחק בר' יהודה: והא דגרסי" ובשבת מתחיל בנחמה ומסיים בנחמה. ואו' קדושת היום באמצע. לא שיתחיל בלשון נחמה ויסיים. כי מה יתרון לשנותה בתחילת' ובסופה. וכנגד מה. אלא הברכה דבונה ירושלים נקראת נחמה. והכי קא מתחיל בברכה בנחמה כמו שהיא ומסיים בה כמות שהיא. ובלבד שיזכיר מעין היום באמצעיתה. והכי נמי אמרי' גבי ראש חדש מתחיל בעבודה ומסיים בעבודה. ואו' מעין המאורע באמצע. וכי תעלה על דעתך. שישנה ברכת רצה מכמות שהיא. אלא כהוייתה יאמרנה כדרכו בחול והיום מעין ודומה לו. כ"מ. ת': ומשום הכי תיקנו רצה והחליצנו בשבת ולא בימי טובים. כי הוא יום מנוחה ושמחה וחייב להזכיר חורבן ירושלים ונחמתו בשמחתו. דכ' (תהלים קלז) תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. וכן מצינו ששבת נקרא יום שמחה. דאמרי' בספרי. וביום שמחתכם. זה השבת. ובמועדים כמשמעם: ומשום הכי הותמי' בשבת וישמחו בכך כל ישראל כו'. שנקרא השבת יום שמחה. ת': עוד מצאתי לכך או' בשבת רצה והחליצנו לפני שהוא לשון מנוחה. א"ר אלעזר בן יעקב הלשון הזה משמש שלש לשונות. ישויב. יזיין. ינוח. ישויב כמא דאתמר

חלצה נפשי. יזיין. כמא דאתמר ועבר לכם כל חלוין. כל דמזיין. ינוח. כמא דאתמר ועצמותיך יחליין. יחליין. עטיפת זיין. כלומר התורה שירדה מן השמים עמופה כזיין. א"ר אלעזר תורה וחרב ירדו כרוכין מן השמים. זכו טוב הארץ תאכלו. לא זכו חרב תאכלו.

Notice how in the various versions of רצה והחליצנו the issue of נחמה is treated:

נוסח אשכנז- רצה והחליצנו י-י א-להינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך, לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, וברצונך הניח לנו י-י א-להינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו י-י א-להינו בנחמת ציון עירך, ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

סדר רב עמרם גאון (הרפנס) הלכות סעודה-ובשבת מברך הזן ועל הארץ. ובברכה שלישית אומר נחמנו ה' א-להינו בציון עירך ובשכלול בית מקדשך ורחם ה' א-להינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך כו' עד מהרה תחזור למקומה. ואומר רצה והחליצנו ה' א-להינו במצותיך ובמצות יום השביעי הגדול והקדוש הזה בקדושתו ובמנוחתו ונשבות בו וננוח בו כמצות רצונך. ואל תהי צרה ויגון במנוחתנו. ומלכות בית דוד מהרה תחזור למקומה. ובנה ירושלים עיר קדשך במהרה בימינו ונחמנו בנחמתה. כי אתה בעל הנחמות. ברוך אתה ה' בונה ירושלים.

סידור רב סעדיה גאון- רצה והחליצנו ה' א-להינו בכל מצותיך ומצות יום השביעי הגדול והקדוש הזה כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך ונשבות בו כמצות רצונך. הנח לנו ואל יהי צרה ויגון ביום מנוחתנו. ובנה ירושלים בקרוב.

מחזור ויטרי סימן פג-רצה והחליצנו י-י א-להינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבות בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו י-י אלקינו שלא תהא צרה ויגון ביום מנוחתנו והראינו בנחמות ציון ובבניין ירושלים עירך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות כאמור כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם. ובירושלם תנחמו. ותבנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו ברוך א"י בונה ירושלים. אמן:

רמב"ם הלכות ברכות פרק ב- בשבתות ובימים טובים מתחיל בנחמה ומסיים בנחמה ואומר קדושת היום באמצע, כיצד מתחיל נחמנו י-י א-להינו בציון עירך או א רחם י-י א-להינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ומסיים מנחם עמו ישראל בבנין ירושלים או בונה ירושלים, ואומר באמצע בשבת א-להינו וא-להי אבותינו רצה והחליצנו י-י א-להינו

להבין את התפלה

במצותיך ובמצות יום השביעי הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו באהבה כמצות רצונך ברצונך הנח לנו י-י א-להינו ואל תהא עלינו צרה ורעה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו,

סדר חיבור ברכות- נחמנו י-י א-להינו בציון עירך ושמחינו מלכינו בביניין בית בחירתך ומלכותך ומלכות בית דוד משיחך במהרה תחזירם למקומם ויבוא אליהו ומשיח בן דוד במהרה בימינו. רצה והחליצנו י-י א-להינו במצותיך ובמצות יום השביעי הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו וננוח בו באהבה כמצוות רצונך ואל תהי צרה ויגון במנוחתנו כי אמר דוד הניח ה' אלקי ישראל לעמו וישכון בירושלם עד לעולם ונאמר שם אצמח קרן לדוד . . . (כי אתה הוא בעל הנחמות ובעל הישועות). ברוך אתה ה' מנחם עמו בבניין ירושלם אמן בחיינו במהרה בימינו תבנה ציון ותיכון העבודה בירושלים.

נוסח תימן-א-להינו וא-להי אבותינו, רצה והחליצנו י-י א-להינו במצותיך ובמצות יום המנוח השביעי הזה. נשבות בו וננוח בו כמות רצונך. ואל יהי צרה ויגון ביום מנוחתנו.

Some additional comments concerning רצה והחליצנו:

ספר המנהיג הלכות שבת עמוד קעה-רצה והחליצנו, יש לי סמך שאומ' זה בשבת בירושלמי ובבראשית רבה, א"ר אלעזר בן יעקב מה הלשון הזה, יזי"ן, ישמ"ט, ישזי"ב, יני"ח, ישמט וחלצה נעלו, וחלצו את האבנים, וישלפון, יחליץ עני בעיניו, בשכר עוניו יחלצהו מדינה שלגהינם, (יניח), חונה מלאך י-י סביב ליראיו ויחלצהו מדינה שלגהינם, יזי"ן, ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכ' בני ישראל חמושי' מזויינין, ישזיב, חלצני י-י מאדם רע, יניח, ועצמותיך יחליץ והיית כגן רווח, וא"ר אלעזר בן יעקב זו מעולה שבברכות זרוזי גרמי. מכאן סמך לרצה והחליצנו בשבת, והטעם שעל ידי זכות השבת שישמרו ישראל שתי שבתו' כהלכתן מיד יהיו נגאלין ונשמטין מן הגלות ויעלו לארץ ישראל, מזויינים ומזורזי' בחלוצ' עצמות, ועל זה אנו מבקשי' ומתחנני' לומר רצה והחליצנו. אב"ן הירחי. וזה שאנו אומ' רצה והחליצנו במצותיך ובמצות יום השביעי וכו' לפי ששקולה מצות שבת ככל המצות הוא שנא' בעזרא ותתן להם תורה ומצות ואת שבת קדשך הודעת להם. ועל כן אם חל י"ט או ר"ח בשבת אין לדלג רצה והחליצנו, ולהזכיר שלשבת ביעלה ויבוא, לפי שרצה והחליצנו בקשת הגאולה היא, כנגד השבת, אבל בתפי' מדלגין תפילות השבת כולן.

ספר אור זרוע ח"א - הלכות סעודה סימן קצט-ואומר רצה והחליצנו שהוא קדוש היום והא דמברכין רצה והחליצנו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת כו' ולא מברכין א-להינו וא-להי אבותינו קדשנו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת כו' מצאתי עיקרו בפסיקתא בהפטרה ותאמר ציון למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני. אמר דוד לפני הקב"ה

רבש"ע אם אין לישראל זכות עשה להם בשביל ידידיך אברהם יצחק ויעקב וכל שאין להם זכות עשה בשביל ימינך הושיעה ימינך. אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע למה כל דרחים לך מטרף וכו' ע"ש מיכן קבעו חכמים רצה והחליצנו בשבת. מיהו איני יודע למה אין אנו מברכין כך א-להינו וא-להי אבותינו רצה והחליצנו וכו'. הלכך הכי מברך נחמנו ה' א-להינו בציון עירך ושמחנו מלכנו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו אבינו רעינו זוננו פרנסינו כלכלינו הרויחנו והרויח לנו ה' א-להינו מכל צרותינו ואל תצריכנו ה' א-להינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם אלא לידך הקדושה המלאה והרחבה ולא נבוש לעולם ועד רצה והחליצנו ה' א-להינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא מלפניך לשבות בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך וברצונך הניח לנו ה' א-להינו ואל תהי צרה יגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו בנחמת ציון ובירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה ותבנה ירושלים בימינו בא"י מנחם ציון ובונה ירושלים שצריך להזכיר מלכות בית דוד בבונה ירושלים.